

MODLITWA NA DZIEŃ ŻYCIA

Dziękujemy Ci Panie
za dar życia.

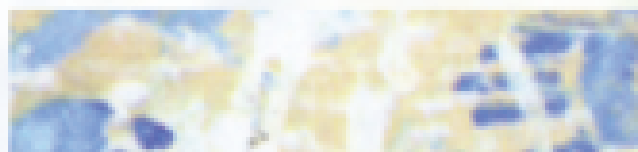
Każde ludzkie istnienie
jest Twoim podarunkiem dla świata.

Każdego z nas obdarzyłeś
bezgranicznym zaufaniem
i dla każdego z nas masz swój plan.

Pomóż nam chronić i szanować
podstawowe ludzkie prawa,
a także zrozumieć, że jesteśmy
częścią Jednego Ciała,
zależni jeden od drugiego i powołani
do wspólnego
dzielenia się naszym życiem.

Amen

www.dayforlife.org

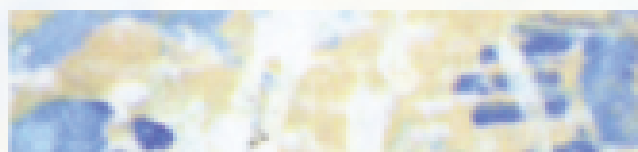

Konferencje Biskupów Katolickich z Irlandii, Szkocji, Anglii i Walii łączą się co roku w celu uczczenia Dnia Życia, który został ustanowiony przez Papieża Jana Pawła II i zadedykowany promowaniu świętości ludzkiego życia od jego poczęcia do naturalnego kresu.

W tym roku Dzień Życia poświęcony będzie celebrowaniu życia oraz obecności osób niepełnosprawnych w Kościele i dzisiejszym społeczeństwie.

Podczas obchodów tego dnia apelowane będzie, aby życie ludzi niepełnosprawnych było bezsprzecznie szanowane oraz w pełni chronione.

Dzień Życia 2006 obchodzony będzie w niedzielę **1 października 2006** roku w parafiach na terenie całej Irlandii.

Nowa strona internetowa Dzień Życia

– www.dayforlife.org –

po raz pierwszy zawiera nagrania audycji Biskupa Killala, Wielebnego John'a Fleminga, Arcybiskupa Glasgow, Wielebnego Mario Conti oraz Biskupa Pomocniczego Westminster, Wielebnego Bernarda Longley'a. Na stronie znajdują się również nagrania wideo, ukazujące, jak integralną część życia lokalnych społeczności stanowią osoby niepełnosprawne. Poza zamieszczeniem informacji na stronie internetowej, ulotka ta zostanie rozesłana do parafii w całej Irlandii, aby podnieść wśród wiernych świadomość, jakim cudem jest ludzkie życie.

Każde ludzkie życie powinno być źródłem wielkiej radości i bezwzględnie zasługuje na głęboki szacunek, uznanie oraz uwielbienie.

Prosimy odwiedzić www.catholiccommunications.ie w celu uzyskania informacji na temat Konferencji Biskupów Irlandzkich, ich agencji oraz działalności.

DZIEŃ ŻYCIA

2006

Jaki jest sens udostępniania mi podjazdów do budynków, jeżeli nie mam dostępu do pełnego życia.

To słowa aktywisty, który zwrócił uwagę na paradoks ukazujący, jak osoby niepełnosprawne są postrzegane w naszym społeczeństwie. Obecnie podejmowane są liczne wysiłki, aby umożliwić osobom niepełnosprawnym, jak najpełniejsze uczestnictwo w życiu codziennym (np. buduje się podjazdy dla wózków inwalidzkich, udostępnia aparaty słuchowe), ale jednocześnie czyni się starania, aby niepełnosprawne dzieci nie mogły się rodzić.

Kobietom w ciąży sugeruje się wykonywanie badań dzieci jeszcze nienarodzonych. W wypadku zdiagnozowania nieprawidłowości płodu proponowana jest aborcja. Odmowa przeprowadzenia takich badań ze strony matki, częściej spotyka się z dezaprobatą, niż ze zrozumieniem. W Wielkiej Brytanii aborcja niepełnosprawnego, nienarodzonego jeszcze dziecka może być legalnie wykonana aż do dnia jego narodzin.

Stanowisko Kościoła w tej sprawie jest całkowicie odmienne.

- Kościół usilnie podkreśla, że każda osoba niezależnie od wieku, sprawności, zdrowia, płci, czy rasy ma prawo do życia.
- Kościół wzywa do poszanowania ludzkiego życia
- Kościół wspiera inicjatywy prowadzące do polepszania życia ludzi niepełnosprawnych.

Każdy członek ludzkiej rodziny, niezależnie czy jest to płód, niemowlę czy osoba dorosła został stworzony na podobieństwo Boże i jest niezastąpiony. Wszyscy ludzie mają decydujący wpływ na życie Kościoła i świata. W tym, co mówią i robią oraz w ich zwykłej egzystencji, każda z tych osób jest indywidualnym świadectwem tego, co jest najcenniejsze w oczach Boga i co powinno być najcenniejsze w oczach bliźniego.

Z tego i innych powodów, Kościół odrzuca nie tylko aborcję, ale również badania embrionów, ponieważ badania te mogą być użyte do eliminacji życia osób niepełnosprawnych, nawet w jeszcze wcześniejszej fazie, niż rozwój płodu w łonie matki.

Standardową procedurą IVF (metody zapłodnienia in vitro) jest stworzenie wielu embrionów i tylko te, które zostaną uznane za „normalne” przenoszone są do kobiecego łona. Niestety, niektórzy rodzice sięgają po IVF (metodę zapłodnienia in vitro) również w celu zmniejszenia „ryzyka” posiadania niepełnosprawnego dziecka. Embriony, zanim zostaną przeniesione do kobiecego łona, postrzegane są zatem jako przedmioty (towary), które podlegają kontroli jakości i ulegają destrukcji, jeśli zostaną uznane za „niestandardowe”.

Oczywiście, po narodzeniu dziecka, wielu rodziców obdarza je bezwarunkową miłością. Jednakże, przyjęcie narodzin dziecka jako daru od Boga, jest coraz częściej podważane, szczególnie (ale nie tylko) przed jego narodzinami.

Życie nowo narodzonego, niepełnosprawnego dziecka może być zagrożone poprzez odmowę przeprowadzenia na jego ciele prostej operacji, lub przerwanie dostarczania pokarmów, gdyż jego życie zostało określone, jako niewarte kontynuacji.

Życie człowieka może być zagrożone również w jego późniejszych etapach. Tak na przykład może się stać w przypadku wylewu u starszej osoby. Jeżeli celem przerwania procedury medycznej podtrzymującej życie jest spowodowanie śmierci tej osoby, wówczas mamy do czynienia ze zjawiskiem eutanazji – niewytłumaczalnym aktem agresji przeciwko bezbronnej istocie ludzkiej.

Kościół naucza, że wszystkie ludzkie życia, zarówno te naznaczone poprzez szczęście, jak i cierpienie, powinny być źródłem wielkiej radości i bezwzględnie zasługują na głęboki szacunek, uznanie oraz uwielbienie. Słowa te kierowane są również do osób niepełnosprawnych, których stan często prowadzi do niesunikłonego cierpienia. Ludzie, którzy doświadczyli takiego bólu oraz ich opiekunowie często zwracają uwagę na fakt, że cierpienie jest ściśle związane z głębokim docenieniem wartości życia.

W społeczeństwie, które próbuje usunąć ból poprzez eliminację życia osób, które uważa się za cierpiące, jest coś niepokojącego i barbarzyńskiego.

Nasze społeczeństwo koniecznie potrzebuje nowego spojrzenia na świat, w którym dar ludzkiego życia będzie bezgranicznie miłowany i szanowany, gdzie osoby niepełnosprawne będą godnie traktowane i otaczane opieką. Spojrzenia, w którym każda osoba będzie miała możliwość wniesienia swojego wkładu do wspólnego życia naszej zbiorowości.

Jako Katolicy mamy obowiązek ochrony prawa do życia każdej, ludzkiej istoty.

Dzień Życia daje nam możliwość odnowy naszego zaangażowania w to, co możemy zrobić we własnych parafiach, aby stworzyć społeczności bardziej otwarte i wyrozumiałe, które mogłyby posłużyć za wzorzec dla naszego społeczeństwa.

W jakim celu został ustanowiony Dzień Życia 2006?

Dzień Życia 2006 ustanowiono dla uczczenia życia i obecności osób niepełnosprawnych w Kościele i dzisiejszym społeczeństwie. Dla ochrony osób niepełnosprawnych, których życie jest często zagrożone jeszcze przed narodzinami, poprzez badania genetyczne i aborcję. Dla ochrony życia osób chorych i starszych, którym odmawia się potrzebnej opieki medycznej. W celu promowania bardziej sprawiedliwego i humanitarnego społeczeństwa w którym każdy może rozwinąć swój potencjał.